

man, hvad Udvandringen fra fremmede Havne angaaer, maa holde sig til den anerkjendte Agent, og derfor kan en Skærpelse i denne Henseende ikke være for stærk. Bestemmelsen om den Sikkerhed, der skal stilles, enten i Værdpapirer eller ved Selvfylbnercaution, kan jeg ikke finde saa forargelig, som den ærede sidste Taler fandt den, thi det forekommer mig, at der er en uhyre Forskjel mellem den her omhandlede Art af borgerlig Næring og enhver anden; jeg er ikke istand til at see, at der i den Henseende er en saadan Lighed tilstede, at man ganske her kan bygge paa de samme Grundsætninger som ved enhver anden borgerlig Næring. Bestræbelsen efter at forebygge Plattenflageri gaar igjennem den hele Lov. Jeg vil gjerne troe, at man ikke ganske kan forebygge noget Saadant, men der er jo ingen Forseelse, ingen Forbrydelse og ingen Lovovertrædelse, som man er istand til ganske at forebygge; det er kun tilnærmelsesviis, man kan gjøre det. Jeg finder det rigtigt, at man ved denne Sikkerhedsstillelse lægger et hyderligere Baand paa dem, der agte at drive den omhandlede Forretning, og jeg for mit Vedkommende vil ikke betænke mig paa at give Regjeringen enhver mulig Myndighed til at stærpe Bestemmelserne i denne Henseende. Jeg anseer Udvandrerens Skæbne, naar de falde i Hænderne paa disse Seelenverkopere, som de ere blevne kaldte, for at være i den Grad sørgelig, at jeg troer, man uden mindste Vanskelighed kan lægge alle mulige stærpende Bestemmelser i saa Henseende i Regjeringens Hænder, for at forebygge alt Slags Vædrageri, baade under Reisen og ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet. Der er i Landstingets Betænkning talt om, at det maaskee kunde være ønskeligt at sende en saakaldt Udvandningsagent til New-York, som er det Sted, hvortil de fleste Udflibninger stee, men man har dog ikke troet, at det vilde være værd at gjøre det, før man saa, at Udvandringen var tiltagen i et meget betydeligere Omfang, end nu er Tilfældet. Jeg skal oprigtig tilstaae, at jeg troer, at en saadan Udvandningsagent, som havde det særlige Hverv at tage sig af sine ofte hjælpeløse og uformuende Landsmænd, kunde udrette meget Godt. Jeg har vel ikke gjort dette Punkt til Gjenstand fornærmere

Overtøelse, men efter den Mening, jeg foreløbig har kunnet danne mig, forekommer det mig, at en saadan Foranstaltning vilde være meget gavnlig. Jeg vil just ikke sige, at den burde iværksættes for Danmark alene, men jeg seer af et Skrift af Ritmester Sommer, der er omdeelt til Thingets Medlemmer, og som hedder „Til Belysning af Udvandrerfagen“, at navnlig Udvandrere fra de nordiske Riger, Sverrig, Norge og Danmark, ere daarligt stillede i Amerika, idet de ikke have Nogen, som særlig tager sig af dem, saaledes at det staaer den Første den Bedste frit for at berøve dem den Smule, de maaskee endnu have tilbage fra Overreisen, hvorimod Udvandrerne fra Tydskland, England og Frankrig ere ganske anderledes stillede i denne Henseende. — Jeg finder det ogsaa rigtigt, at det udtryffeligt er forbudt, at en Contract maa indeholde nogen Bestemmelse om, at den betingede Fragt i det Hele eller for en Deel skal aftjenes ved Arbejde efter Ankomsten til den fremmede Verdensdeel. Det vilde faae nogen Lighed med Slaveri, om en sliig Bestemmelse kunde træffes, og jeg kan derfor ikke Andet end finde Forbudet hensigtsmæssigt. Det er navnlig i den senere Tid, at man i Amerika trænger til Immigration, hvortil der er flere Aarsager. Den sidste Borgerkrig derovre har nemlig bortrevet endeel Mennecker; de uhyre Jernbaneanlæg fordrer megen Arbeidskraft, og Opdyrkningen af Landet ligeledes, hvorfor det er saare forklarligt, at Amerika trænger til Indvandring. Man er dog ikke ganske blottet for Beretninger om Tilstanden derovre, men naar man gjør sig bekendt med disse Beretninger og søger deraf at danne sig et nogenlunde tydeligt Begreb om Forholdene der, troer jeg, det maa indrømmes, at man sthylder dem, som tvungne af den haarde Nød eller af hvilkenkomhelst anden Grund fatte den Beslutning at udvandre — en Beslutning, som jeg vilde ønske, at Ingen fattede — at gjøre Alt, hvad der staaer i Ens Magt for at gjøre dem deres tilkommende Hjem saa hyggeligt som muligt, eller for idetmindste at berede dem en saadan Stilling paa den anden Side af Atlanterhavet, at de ikke hvert Dieblit skulle ønske, at de aldrig havde forladt deres Fædreland.